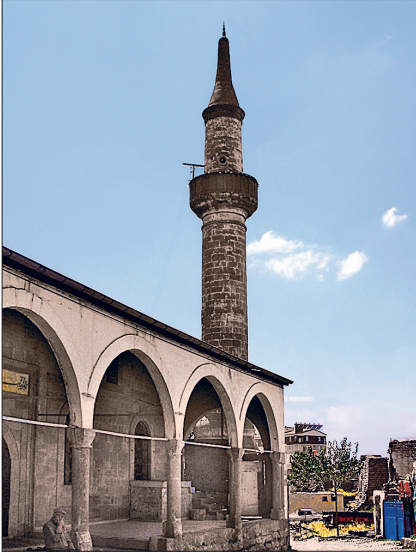

ULUCAMI

Aşağı Develi Ulucamii – Kayseri

tıda beşer, güney cephesinde dört pencere açıklığı bulunmaktadır. Dikdörtgen planlı harimin mihraba paralel neflerinde ikişerden dört sıra, toplam sekiz sütunu serbesttir, doğu ve batı cephelerinde dörderden sekiz sütunu ise duvara gömüldür. Sütunlar doğu-batı doğrultusunda atılmış üç kemerle birbirine bağlanarak mekânı beş nefe böler. Kuzeydeki nef kadınlar mahfil şeklinde düzenlenmiştir. Ahşap kafesle çevrili mahfil ortada öne doğru çıkma yapar. Yapının üst örtüsü ahşap kirişler üzerinde düz damlıdır. Mukarnaslı taş mihrap ahşap çerçeve içine alınmış olup tepelik kısmı dikdörtgen bir levha ile taçlandırılmıştır. Mukarnasların altında nesih hatla esmâ-i hüsnâdan isimler yazılıdır. Bitkisel ve geometrik süslemeli bordürlerle çevrelenen mihrapta sivri bir kemer altında yer alan mukarnasların içleri ve köşelikler yoğun biçimde dolgulanmıştır. Ahşap minberin bir sanat değeri yoktur. Minberin yanında batı duvarına asılı dikdörtgen çerçeve içinde geyik derisi üzerine sülüs hatla sekiz satır halinde yazılmış bir levha görülür. Seyrânî tarafından söylenen tarihçede yapının geçirdiği onarımlar anlatılmıştır.

Caminin batısında avlu duvarı üzerindeki çeşme Ali Rızâ Efendi tarafından 1904'te yapıya eklenmiştir. Çeşmenin bulunduğu duvarın arkasında, girişi son cemaat yerinin kuzeybatısındaki bir merdivenle inilerek sağlanan hazîre ve minarenin yer

aldığı açık avlu vardır. Hazîrede caminin bânisi Bâi Ali ve ailesinden iki kişi ile sonradan gömülmüş Celâl Baba isimli bir kişinin mezarı bulunmaktadır. Aşağı Develi'ye yerleşimin ardından Develi'nin ikinci ulucamii olarak inşa edilen yapı günümüzde ibadete açıktır.

BİBLİYOGRAFYA :

Ali Çatak, *Bütün Yönleriyle Seyrânî, Kayseri* 1992, s. 54; Halit Erkiletlioğlu, *Kayseri Kitâbele-ri, Kayseri* 2001, s. 80; Mustafa Işık, *Kayseri'de Mimari Eserlerde Geçen Ayet ve Hadisler*, Ankara 2003, s. 110-111; Nuran Gülşen, *Kayseri İli'nin Develi İlçesi'ndeki Türk Mimari Eserleri*, İstanbul 2011, s. 61-77.

NURAN GÜLŞEN

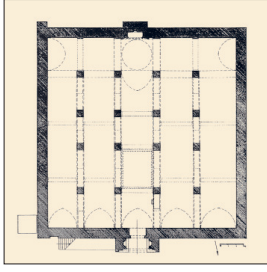
Develi Ulucamii (Yukarı). Câmî-i Kebîr mahallesinde yer alan yapı Sivâsî Hatun Camii olarak da bilinmektedir. Taçkapısında bulunan iki kitâbeden, Anadolu Selçuklu Sultanı III. Gıyâseddin Keyhusrev zamanında Göçer Arslan'ın oğlu Nasrullah ve câriyesi Said kızı Sivâsî Hatun tarafından 680 (1281) yılında yaptırıldığı anlaşılmaktadır. Osmanlı devrinde caminin yanına bir medrese eklenmişse de zamanla bu yapı yok olmuştur. Kesme taşla inşa edilen camide yöresel andezit taşının kullanıldığı taçkapı önünde küçük bir avlu vardır. Dışa taşkın taçkapı iç içe iki sivri kemerle sınırlandırılmış, çerçevesi yarım yıldız friziyle süslenmiştir. Taçkapının üzerinde köşk tipi minare vardır. Yapının üstü eskiden toprak dam iken sonradan çinko ile kaplanmıştır. Güney cephesinde mihrap yüzeyinde ve güney köşesinde yapıya dayanak sağlayan payandalar XVIII. yüzyıldaki bir onarım sırasında konmuştur.

Kareye yakın plana sahip cami, mihrap önü kubbesi ve mihrap önünde mihraba paralel bir nefle bu nefe dik beş neften meydana gelmektedir. Harimde dört sıra

halinde on altı pâyeye ile aradaki sivri kemerler tonozları taşımaktadır. Orta nef az farkla diğerlerinden geniş tutulmuştur. Girişten sonra ikinci birim aydınlık olarak düzenlenmiş ve üzeri sonradan kapatılmıştır. Dört sivri kemer üzerindeki pandantifli mihrap önü sade kubbesi içten ve dıştan sıvalıdır. Doğu cephesinden üç, güney cephesinden dört pencere ile aydınlanan caminin mihrap önü kubbесin-de günümüzde kapatılmış üç mazgal pencere bulunmaktaydı. Mihrap orta akstan hafif doğuya kaymıştır. Gri andezit taşından dikdörtgen çerçeveli mihrabı geometrik, yazı, bitkisel ve geometrik olmak üzere dört bordür çevrelemektedir. Yedi sıra mukarnaslı kavsara dışında rûmîli palmetli düzenlemeler vardır. Mihrap nişinin köşelerindeki zikzak motifli sütunçeler kompozit başlıklıdır. Mihrap kavsarasının altında üstü kitâbeli küçük bir mihrap nişi daha vardır. Burmalı kaval silmelerle dikdörtgen çerçeve içinde yer alan nişinin iki yanına sırayla siyah, sarı, siyah renkte yuvarlak taşlarla en altta siyah dikdörtgen bir taş yerleştirilmiştir. Yapıda bugün görülen ahşap minber yenidir. Eski minber 1933 yılında Kayseri Müzesi memuru Nuh Mehmed Bey tarafından müzeye nakledilmek üzere parçalara ayrılarak sökül-müş, minberin Kayseri Müzesi, Ankara Etnografya Müzesi ve tekrar Kayseri Etnografya Müzesi arasındaki nakiller esnasında bazı parçaları kaybolmuştur.

Caminin iki minaresi mevcuttur. Bunlardan taçkapı üzerinde yer alan köşk tipi minare özgündür ve minareye taçkapının solunda cepheye bitişik otuz üç basamaklı bir merdivenle ulaşılmaktadır. Diğer minare yapının kuzeybatı köşesinde yer almaktadır ve yakın zamanda kesme taştan inşa edilmiştir. Kare kaide üzerinde silindirik gövdeli tek şerefeli minarenin üstü külâh-

Yukarı
Develi
Ulucamii –
Kayseri

Yukarı
Develi
Ulucamii'nin
planı

İdrir. Caminin içinde girişin sağ tarafında kitâbeli bir çeşme vardır. Musluk yeri üzerindeki 1117 (1705) tarihli kitâbeden çeşmenin Osman adlı bir kişi tarafından yaptırıldığı anlaşılmaktadır. Cami günümüzde sağlam bir şekilde ibadete açıktır.

BİBLİYOGRAFYA :

Ömür Bakırer, *Onüç ve Ondördüncü Yüzyıllarda Anadolu Mihrabları*, Ankara 1976, s. 194-196; Oktay Aslanapa, *Türk Sanatı*, İstanbul 1984, s. 64-65; Ali Yeğen, *Kayseri'de Tarihi Eserler*, Kayseri 1993, s. 77-78; Kerim Türkmen, "Develi'deki Selçuklu Dönemi Kitabeleri", *Sanatsal Mozaik*, sy. 34 (1), İstanbul 2000, s. 64-67; Mehmet Çayırdağ, *Kayseri Tarih Araştırmaları*, Kayseri 2001, s. 121-125; Halit Erkiletlioğlu, *Kayseri Kitabeleri*, Kayseri 2001, s. 78-79; Nuran Gülşen, *Kayseri İli'nin Develi İlçesi'ndeki Türk Mimari Eserleri*, İstanbul 2011, s. 34-60; Abdullah Kılıç, *Kayseri: Tarih, Sanat, Kültür*, İstanbul 2006, s. 104; Kemalettin Karamete, "Develi'deki Ulu Camii", *Erciyes*, sy. 81, Kayseri 1949, s. 18; Tahsin Özgüç - Mahmut Akok, "Develi Âbideleri", *TTK Belleten*, XIX/75 (1955), s. 379.

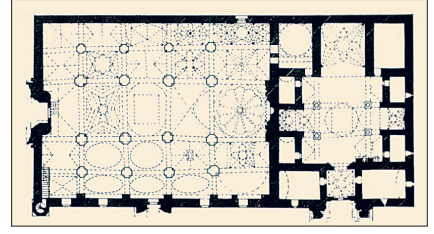
NURAN GÜLŞEN

Divriği Ulucamii. Sivas'ın Divriği ilçesinde Mengüçöklü Emiri Hüsâmeddin Ahmed Şah ve eşi Turan Melek Hatun tarafından 626 (1229) yılında yaptırılmıştır. Dârüşşifâ ve türbeyle birlikte bir külliye oluşturan, eğimli bir arazi üzerinde kesme taştan inşa edilen yapı kütlesinde caminin kible yönünde dârüşşifâ, dârüşşifâ içinde

camieye bitişik konumda türbe yer almaktadır.

Dikine dikdörtgen bir alana oturan caminin doğu, batı ve kuzey cephelerinde birbirinden farklı düzende zengin süslemeli birer taçkapı bulunmaktadır. Bunlardan doğu cephesinde mihraba yakın konumdaki taçkapı üst kotta ele alınmıştır ve şah mahfiline geçişi sağlamaktadır. Selçuklu üslûbunda mukarnaslı yaşmaklı kapının etrafı geometrik ve bitkisel motifli geniş bordürlerle çevrelenmiştir. Dikdörtgen açıklıklı kapı çevresi de mukarnaslı olup üstte ahşap işçiliğini hatırlatan kabartma geometrik bir kompozisyon ve tek satırlı kitâbede usta Ahlatlı Nakkaş Ahmed'in adı mevcuttur (Sakaoğlu, s. 314). Kuzey cephesindeki taçkapı barok tasarımları hatırlatan, plastik değeri yüksek kabarıklık süslemeleriyle eşsiz bir örnektir. Kapı üzerindeki kitâbede caminin Ahmed Şah tarafından yaptırıldığı yazılıdır. Kapıda bulunan ikinci kitâbede I. Alâeddin Keykubad'ın adı geçmektedir. Bu kitâbe ile 638 (1240-41) tarihli minber kitâbesi ve 641 (1243) tarihli vakfiye caminin yapımı ve ibadete açılışının yaklaşık on beş yıl sürdüğünü göstermektedir. Batı cephesinde yer alan taçkapı farklı kompozisyon ve bitkisel süslemeye sahiptir. Külliye'nin diğer kapılarına göre daha yüzeyel süslemesinden ve tekstil motiflerini hatırlattığından dolayı "tekstil kapı" diye anılmıştır. Üzerinde 626 tarihli üç satır halinde Arapça kitâbe görülen kapının sağında doğan ve çift başlı kartal figürleri işlenmiştir.

Harim ortadaki daha geniş, mihraba dik beş neflidir. Nefler dörder ayağa oturan ve yatayda atılan kemerlerle beş bölüme ayrılmış, böylece yapının üst örtüsü yirmi beş bölümden oluşan değişik tonoz ve kubbeli birimlerden meydana gelmiştir.

Divriği Ulucamii ve Sifâhânesi'nin planı

Ortadaki birim aydınlık fenerli şeklinde düzenlenmiştir. Mihrap önünde yer alan on iki dilimli kubbe dıştan kırık piramidal külâhla örtülmüştür. Bazı birimlerde elips biçiminde kubbemsi, bazılarında ise yer yer renkli taşların da kullanıldığı zengin dekorasyonlu tonozlar görülmektedir. Mihrap kubbesini taşıyan kemerlerden batıdaki dış tarafında kilit taşının üstündeki kartuşta "Amelü Hürremşah b. Muggis el-Hilâti" yazısı yapının mimarını gösterir. Batı cephesindeki dört pencere ile harim mekânı sınırlı ölçüde ışık almaktadır. Mihrabın solundaki bir pencere ile türbe mekânına bağlanan harimin bu köşesinde vaktiyle ahşaptan şah mahfilinin bulunduğu anlaşılmaktadır. İki yanı kabarıklık iri rûmî motiflerle süslenen mihrap sade bir dikdörtgen çerçeve içerisinde ele alınmış ve sivri kemerli bir niş şeklinde düzenlenmiş, alt kısmı sade olan nişin üst kısmı yoğun biçimde kabarıklık bitkisel motiflerle bezenmiştir. Mihrabın solunda yer alan bir pencere bu yöndeki türbeye açılmaktadır. Abanoz ağacından yapılan ve on iki kollu yıldızlardan meydana gelen geometrik kompozisyonlu minberde her bir geometrik alan kıvrık dallı rûmîlerle dolgulanmış, korkuluk ajurlu biçiminde ele alınmış, köşk kısmı ise dilimli kemerli olarak düzenlenmiştir. Panoları çevreleyen bordürlerde ise yazı bulunmaktadır. Tiflisli Ahmed Usta'nın eseri olduğu anlaşılan minberde kitâbelerin Hattat Mehmed tarafından yazıldığı belirtilmiştir. Geç dönemde yenilenen minare caminin kuzeybatı köşesinde geniş ve yüksek silindirik bir payanda üzerinde kurulmuştur. Kare kaide üzerinde sekizgen pabuçlu, silindirik gövdeli minare mukarnaslarla geçişi sağlanan tek şerefeli ve taş külâhlidir.

Caminin güneyinde yapıya bitişik durumdaki dârüşşifâ, kapısı üzerindeki kitâbeye göre Turan Melek tarafından inşa ettiril-

Divriği
Ulucamii
ve Sifâhânesi -
Sivas